

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੇਵੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕੋਹਲੀ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 980

ਫਰਵਰੀ 21, 1969

ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਇਮੋਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1940 ਦਾ XVII)— ਧਾਰਾ 14 — ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ— ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀ ਕ੍ਰਾਈਬਡ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ— ਕੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)— ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2) (i) — ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ-ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਹੇ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਹੈ / ਜਦੋਂ, ਤਬਾਦਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਬਕਾਏ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੨)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਿਰਾਇਆ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੨)

1949 ਦੇ ਐਕਟ III ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 24 ਜੁਲਾਈ, 1967, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਲ. ਗਰਗ, ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966, ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਡੀ.ਐਨ.ਏ.ਗਗਰਵਾਲ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਕੇ. ਸੀ.ਐਨ. ਅਯਰ, ਇੱਕ ਡੀਵੈਕਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜਜ਼ੀ - ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਇਮੋਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1940 (1940 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 17) ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ, ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ

ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਹੈ?

(2) ਐਕਟ, ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 0 ਅਤੇ 14 ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, "ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਹਨ; ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖੀ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਕਾਇਆ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।" ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਤਬਾਦਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਛੂਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਾਇਆ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੇਵੀ ਵਿ. ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕੋਹਲੀ, (ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਪਬੰਧ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ-ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਸੀਦਾਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ R/3, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ

ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 (ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1949 ਦਾ 3) ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ।

(3) *ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ (1)* ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦਾ, ਉਸੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1911 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 3 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 80 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 1911 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਪਰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ - ਜੋ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ੀਬਨ ਬੀਬੀ ਬਨਾਮ ਪਾਰਲ ਬਾਲਾ ਦੱਤਾ (2) ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ

- (1) 1964 PLR 545
(2) (1957-58) 62 CWN 778.

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਲਕੱਤਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 246 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਮ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਲਕੱਤਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

(4) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ/ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਹੈ। 60.

ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੋ.

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ-ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਖੋਜੇ ਮਾਜਰਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਖੋਜੇ ਮਾਜਰਾ ਅਤੇ ਸਾਨੀਪੁਰ
ਸਰਪੰਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1959 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1497

24 ਫਰਵਰੀ 1969

ਅਭਿਆਸ — ਪਾਰਟੀਆਂ — “ਗੁਰਦੁਆਰਾ”—ਕੀ ਕੋਈ ਨਿਆਂਵਾਦੀ ਵਿਅਕਤੀ—‘ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਨਾਂ ‘ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਕੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦਸ ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਵਤਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਥਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗੁਰੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਜਾਂ ਮੱਠ ਵਰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਆਂਵਾਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਡੈਬਿਊਟਰ ਜਾਇਦਾਦ। ਇਸ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਇੱਕ ਨਿਆਇਕ ਹੈ